

GEHOORZAME HUISHOND

Het 'lezen' van uw hond

Een hond heeft niet zo'n uitgebreide verbale taal als de mens. Natuurlijk kan hij blaffen, piepen/janken, huilen en grommen. Hiermee probeert hij zijn soortgenoten of ons (die hij ook als zijn soortgenoten ziet) iets duidelijk te maken. Maar daarnaast heeft de hond een veel uitgebreidere lichaamstaal dan mensen. Honden praten als het ware met hun hele lijf. Omdat hij niet in staat is om onze taal te spreken zullen wij de taal van de hond moeten leren om hem te kunnen begrijpen. Al het gedrag dat de hond vertoont is een vorm van communicatie. De hond doet nooit zomaar iets, alles heeft een betekenis. Net zoals de mens kan een hond niet niet-communiceren – met het grote verschil dat de hond niet kan doen alsof! Leer de lichaamstaal van uw hond – alleen dan kunt u inspelen op zijn gedrag.

Hondentaal

Hondentaal bestaat uit een wijde variëteit aan signalen. Daarbij spelen het gezicht, de oren, de staart, geluid, beweging en expressie een rol. Wie is de baas? Heeft hij een dominante of onderdanige positie? Alles wat de hond hoog of naar voren beweegt heeft te maken met dominant gedrag en alles wat hij laag of naar achteren kan bewegen, heeft te maken met onderdanig gedrag.

Dominante signalen	Onderdanige signalen
Hoog op stijve poten	Laag, poten gebogen
Kop/nek hoog	Kop/nek gestrekt laag
Oren naar voren	Oren laag, plat
Mondhoeken naar voren	Mondhoeken naar achteren
Staart hoog	Staart laag
Recht in uw ogen kijken	Wegkijken

Het gedrag van uw hond is afhankelijk van de situatie. Je spreekt dus niet van een dominante hond of een onderdanige hond, maar van dominant

of onderdanig gedrag. Uw hond kan naar de buurhond dominant gedrag vertonen terwijl hij op het trainingsveld onderdanig gedrag laat zien.

Onzeker gedrag en/of stress

Met zijn gedrag kan een hond laten zien hoe hij zich voelt en wat hij wil. Maar wat als een hond het even niet meer weet of zich niet helemaal zeker voelt in een situatie? Hij kan dan dominante en onderdanige signalen door elkaar laten zien. Hij houdt dan bijvoorbeeld zijn oren hoog en zijn staart laag. Hij kan ook heel ander gedrag laten zien zoals snuffelen, hijgen, uitschudden, gapen, niezen, beklikken of tongelen (het puntje van de tong komt naar buiten), krabben, of pootje heffen. Dit noemen we stress-signalen. Voorzichtigheid is dan altijd geboden, want 'een kat in het nauw maakt rare sprongen'. Is er iets dat stress kan veroorzaken, klinkt uw stem boos of komt er een andere hond aan? Als de hond één van bovengenoemde gedragingen af en toe vertoont, is er niets aan de hand maar bij drie signalen tegelijk – of als ze lang achter elkaar worden vertoond – spreken we van stress. Om de betekenis van bovenvermelde signalen goed te kunnen beoordelen, moet u op de situatie letten. Als een hond zich na een borstelbeurt uitschudt, of gaapt als hij net heeft geslapen, heeft dit niets met stress te maken. Maar als uw hond in een bepaalde situatie ineens gaat hijgen, tongelen en/ of gapen, betekent dit dat hij het te spannend vindt. Geef hem de kans om de spanning weg te laten vloeien door weg te gaan van de situatie. Wacht ook even tot hij gekalmeerd is. Ga even lekker spelen of leidt hem af met een brokje. Verdwijnen de stress-signalen, dan kunt u uitproberen of het naderen van het object opnieuw stress veroorzaakt. Overigens kan het tonen van stress ook betekenen dat uw hond zich klaar maakt voor het uiten van agressief gedrag (bijvoorbeeld richting een andere hond of richting kinderen). Wanneer u deze signalen op tijd leert herkennen, kunt u inspelen op z'n gedrag en zo veel problemen voorkomen.

Gebruik het 'loslopen' van de honden tijdens de lessen om naar uw eigen hond te kijken en vraag uw trainer om uitleg over het vertoonde gedrag!